

Tatranská horoškolka 2011

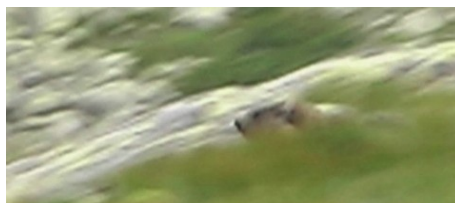

prosvištěla podle Vojty nějak rychleji než jindy. Jirka však uspořádal opět jeden parádní podnik. Počasí zpočátku příliš nepřálo a tak nás mezi obdobími častých hibernací učil Tom několikrát na slavníku vázat uzly a dělat štandy, dostali jsme nové karabiny a nakonec dokonce i příspěvek na cestu. Za nízkého tlaku to některým pokrylo i zvýšenou spotřebu kakarumu. Za účasti zkušených horských vlků a mladých horolezců probíhala i školení svišťologie, ale v přírodě před námi chlupatí

tvorečkové někdy svištěli tak, že jsem je ani lépe nezachytil. Jedí prý květy a z podobných bylinných částí Sylva neustále vařila spoustu tatranských čajů, abychom se při krásné kytáře Zdeňka zásobili tekutinami lépe než pivem za 3 Eura . Mezi dešti jsme

zdolali Svišťové i několik zmoklých a zasněžených nesvišťových sedel a Streleckou věž. Jakmile vylezlo slunce vylezli jsme dobrý vrchol. Nejprve trochu odpornou roklinkou na Drobnou štrbinu, pak hřebínkem, kde se zprvu zodpovědný výraz Elišce na vrcholu Sokolí věže rozjasnil. S krásným výletem se jí nechtělo rozloučit ani u Starolesňanského

plesa, kde si na cestu stále snad ukazovala prstem. Při sestupu z chaty zase pršelo a zcela prolité šaty jsme usušili letním sluníčkem na trávníku ve Smokovci, abychom mohli zájezd zakončit v krásné restauraci, kterou našla na doporučení „božského“ Kája. Byla v ní hudba i na záchodě a jmenovala se jak jinak než - Svišť.